

Vuoksen Gääärinataljoona

Eliviniemi

1934 1935

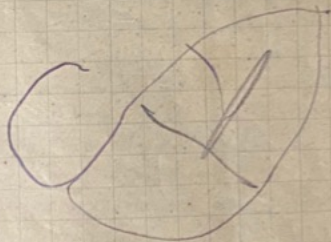
kkk **W** zzz

A page from a manuscript featuring a large, stylized initial 'M' in yellow and black with red and blue decorative flourishes. The page is decorated with a grid pattern and a large, ornate initial 'M'. The initial 'M' is the central focus, rendered in a bold, calligraphic style with yellow and black stripes and red and blue decorative lines. The background is a light-colored paper with a faint grid pattern. At the top of the page, there are smaller decorative elements, including a yellow circular motif with a black 'V' shape and red and blue flourishes. The overall style is characteristic of traditional Chinese calligraphy and decorative arts.

A dark, elongated, and somewhat curved object, possibly a piece of wood or a bone, resting on a light-colored, textured surface. The object has a rough, irregular shape with a slight bend in the middle. It is positioned diagonally across the frame. The background is a light, mottled grey or off-white color with a subtle texture.

Tata uusi nyt. Luomestato nyltyä
n kasvaa se ryhtää, n välttää.

^{my} Häme. Rayala. Vienan rannat ja maat
yles maan an Suomen ranta.
Sen aialla se vahoallat saa,
pais vahoallan vahoallan alla,
Sen leijonallapuisi. Jaakarien,
känvareet kantavat kantaa.
Yle pahuus kentiin hurmeisten.
pään nousevan Suomen ranta.

Marssitaulu.

Sotapojat marssii, katuksiet
 kilkkap, neitoset me akkunassa
 nenätiinaa vilkkaa, no vasen,
 no vasen, no vasen, no vasen,
 siellähän on akkunassa liehu-
 massa, kultakassa, siellähän
 on sotapojan aarre armahin.
 Heipä heijaa, heipä heijaa, kun
 siitsentoista vuotisona on meito
 kaunehin, vaan tuota en mä
 huoli omaksein, emmä en. Ai, ai,
 ai, se hauska on, se hauska on,

ai, ai, ai, se hauska on, se hauska
on, ai, ai, ai se hauska on, se hauska
on, Kun neito saapi pojan suosi on,
niin se on

2. Kersanttimme ärgyy, säilyttäkää
tehti, päitämme vain kääntää, ak-
kunoiden makti, no vasen, no vasen,
no vasen, no vasen, siellähän on ak-
kunassa, liehumassa, kultakassa, siel-
lähän on sotapojan aarre armahin.
Heipä heijaa, heipä heijaa, Kun
seitsentoistatunneista on neito kau-
nehin, vaau tuota en mä huoli omak-
sen, emprä en. Ai, ai, ai, se
hauska on, se hauska on, j. n. e.

3. Neitoset ne meille herkkujen
sa tuorat, taisteluun kun meunään,
suukkasenkin suorat, no vasen, no va-
sen, no vasen, no vasen, siellähän on
akunassa liehumassa, kultakassa.
siellähän on sotapojan aarre armahin.
Heipä heijaa, heipä heijaa, j. n. e.

4. Kanaatit ne räiskyy, tuli
meitä pyyhkii, neitoset ne ak-
kunassa nenäliinaa nyyhkii,
no vasen, no vasen, no vasen, no va-
sen, siellähän on akkunassa, lie-
humassa, kultakassa, siellähän
on sotapojan aarre armahin.
Heipä heijaa, heipä heijaa, Kun
seitsentoista tunneista on neito kau-
nehin, vaau tuota en mä huoli o-
maksen, emprä en. Ai, ai, ai, se
hauska on, se hauska on, j. n. e.

5. Kun me sitten Herran, tais-
telusta tullaan, neitoset me ar-
maat, naidukki jo luullaan,
no vasen, no vasen, no vasen, no
vasen, siellähän on akkunassa,
liehumassa, kultakassa, siellähän
on sotapojan aarre armahin.
Heipä heijaa, heipä heijaa, Kun
seitsentoistatunneista on neito
kaunehin, vaau tuota en mä
huoli omaksen, emprä en. Ai, ai,
ai, se hauska on, se hauska on, j. n. e.

Kirjuriemi 18. 7. 1935. Jääkäri Huttunen U.

KKK/VFP: u Alimnari Awarro 26.7.35

Res. au. Eskelime Villu.

Unhoitus

Kun vään tässä heikkoo hukkuneelle,
 ja maajat ne vahtoelee.
 Kun syöntä jo polttaa tuska tuo,
 kohta sairastalle sielullis lohdun tuo.
 Etsi minun on, lyhyt väin.
 kerran päättävä huolehori
 Ajan armahain, jätet vünissä ne
 sulle nyt heijastaa.
 Jäs oi, vakkam, taitu maata, ah on
 vahtoisaa.
 On vünissä unholan suo,
 sitäs maahan poljataan juo.

Unelmien — Tango.

Kun sua muistan millain,
Soi melussani silloin,
laulu tää ihmeellinen
Nä ensikerran kuulin,
kun lauloit hymyhuulisi,
sen muistoksi mielen sydämeeni
Kun kansas elis hithen,
sen äänen aineen rithen,
kiivaasti sydämeeni loi.
Siks' aina muistan taas hithen,
päivini ja myöskään Ois.....

Kun kuulen unelmien tango,
soitettavan milloin vain
Niin haursari tuon haamuin tango,
taussin unelmuissa aini.
Rinnallasi elän taas tuon hithen,
jota koskaan unhoittaa en voi.
Siks' unelmien tango,
melussani aina soi.

12.8. - 35.
Коп. Гигиены. Д.

Unten maa

Suys illoin vaan purppurassa,
Mähdä saan unten maan.
Joutrenon tie sinne vain vie,
Onnemme siellä lie

Siellä ainioaksi riemus
ja rakkaus kaihtaa ei
Koskaan pois
Suys illoin vaan mähdä
saan, onnen, unten
maan

Hivimessä 19.8.35

Pas an Eskelinen V.

Hevos paimen

Pusta jälleen yskösi turmo-
me, mustiada hiillok koh-
telee. Yksin jinnä pusta poi-
ko yksin istun armasta aa-
tellessi. Armasto tusta ällöi-
sä lusto - mua ei ota väik-
ko valansa sulle vainoi.
Sua vain taistohon päivin,
ainin lempimyt on valhe-
mulin, hymyilevin. Hyvä-
sti jaa tyttöni mun, aamu
kun saa, niin tunteina jo
ratmellaisa kiitäö yllä pus-
tan poika. Hyvästi jaa
melma tää onnenne
päivät ijäksi jäivät, kos-
kaan hukko palaji en

J. Helinen

Lempeni kukka

Tulla lempeni kallis kukka,
 minun laulun hellimmin
 Oi Oi, tyttöni vaalea tui-
 ka sinä muistat en voi
 Minä laulaa tahdon sulle
 sydän lempeni vävylään
 Se kuiskaa illan tullen, sinä
 arastat kirkkaan veen

Tiedon kirkasto pöytäsi
 pitkin, minä kuiskaan
 hurskas käy
 Oi miksi, oi miksi mi-
 itkin, kun kuosan siinä
 ei näy. Siinun hurske-
 si taitoisin tulla, sinne
 työmiesuutten taa
 On turkaa ja surua
 mulla, sydän haavat
 ne aukeaa

28. 8. 35

Sydammeni valtias

Sinulle kai psan armokin suo,
 kieltäkö ja nyt tohtisit minä
 lempia ja juuri kysyt sinä
 Sinulle kiva nyt halojen suo
 Nam, Sinulle, armokin suo,
 kytömin
 Sinä, sydänmeni valtias
 vain, armokin, armokin olet.
 kin ain.
 Lomunin suo lomunin, tie.
 Olet sinä
 Minä muistelen sinä selman
 kirkkaan psan

28. 8. 35

L. K. Valtias

Valkea silta
Kiviniemi

Yli valkean sillan käy kulkuri
rantahan veen. Hämy kohtaus
kuntansa illan, työ laimut
hiljälleen. Pienet vaipui jo
silmät nuppaan mielen kauri-
himmasta. Hän vieras kuko-
sti, hupusti, jo verho kätöilleen

Pun valkea, valkea silta
on muistossa kalle-
lun. Siellä ennen joki ai-
mua silta on kätöis
sydäin mein. Sii' vallo-
i maa maito kauriin
muistossa aivan kauri
Hän hupusti muist-
man paimon, varjo
vanha puna

Sunnuntai 25. 9. 85

Eskelmy Viktor

Saimaan veet

Kirkkaat on Saimaan veet,
iloin häipyvät maat,
sammumiset lopsi tyyni
rauhasta muistot men-
neet mieleen tus.
Pahtoisin poutaa pois,
rantahan auran maan
Puskot on sammumiset,
kimmeltäis Saimaan
veet

Jääkärim laulu.

Käy rohkeana taistoon missä
suomus, koska pelkoa tunneta ei
Kahla naisen suu, taikka hirttipuu,
yhti tyyneni ainiaan.

Pois orjien kahleista päästä,
min tervehden ääni se ku.
Päihin pyssy äin' se on tahtomune
väin, ikeen alle kun taivuta ei.

Meille muotis lämpöä autaa,
muoti laulumme lempeät soi.
Maljat pohjahan siis, surut
rikkoin hies, meitä oottavi
taistelut ain'.

Meitä kotona heilimme armaat,
meitä oottamaan muurumet su.
Hidat siviili vei, voin se haittaa ei
Tydän jääkärim on surutou, kyllä on.

Pyst laulan sen ruuseiden vääryy-
töte ikäluokalla laulella saa.
Kyllä nimeni-pajat tils' ette on se itseäni
jolla päivint-pikat risat jäljel' on, kyllä
19/7-35. Jääkäri Karttunen Leo.

Saimaan neet

Thakkaat an Saimaan neet,
illoin käipyt mekset
sammumet tyyppi
rauka tus ihmistot mon-
neet mieleen tus.
Pahtrivin soutu pois,
rantahan aumen maan
Puskot an sammumet,
sammumet Saimaan
neet

Jääkärien laulu.

Käy rohkoana taistoon missä
muonon, karka jalkoa tunnetta ei
kohta, naiseu sun, taikka hirsipuu,
yhti typpeni ainiaan.

Pois prjunden kahleista päästi,
vun tervehen ääni se on.
Päihin pyssi äin' se on taltonne
vain, ikeen alle kun taivuta ei.

Meille muotis lämpöä antaa,
meto laulusta lempeät soi.
Majot pohjahan siis, surut
pikkäin kii, meitä aottan
taistelut äin'.

Meitä kotona keilimme armaat,
meitä aottamaan uupumet on.
Heidät siviili vei, vdaan se kaittaa ei
sydän jääkärien an surutou, kyllä on.

Kyt laulan sen viimeisen väässyn
jota ikäluaikka laulella saa.
Kyllä nusi-pajat tii' etä on se isänini
jolla päivistä risat risat jätet' on, kyllä on.
1917-35. Jääkäri Karttunen Leo.

Kleines Kadett.

Kleiner Kadett, Brust heraus
früh schon ins Bett, früh hinaus
Dass es nicht vorkommt
wenn der Major kommt
dafür bist du ein Soldat.
Kleiner Kadett exerzier,
immer adrett, salutier.

Trommeln gerührt an, nach Hause marschieren
und denn singen alle Mann für Mann
Kamerad, wir sind die Jugend
Kamerad, wir sind die Zukunft
Kommt auch der Globus langsam in Bewegung
wir haben Zeit, denn wir sind noch jung
Kamerad, wir müssen marschieren
Kamerad, wir müssen alle spüren
Wenn die Welt auf Sorgenfällen liegt
so kommt es morgen wieder frisch vergnügt
Kamerad, wir sind die Jugend
und die Jugend biegt. 11.8.35.

Kulkijan kaivo.

Oun metsän polkuja astelen
ja akkunasi alle jään, niin
katseesi lempeän kohtasin
ja herkkaisen hymysi nään.
Se nostatti riemun rintääni,
löi kiivaamin sydämeni,
Sinut tahtoisin rinnalleni
kulkemaan ja veisin sun
Onnelaan. — — —

Jaan koskea sinuhun en mä
saa käy sivuitse kulkijantie.
Mun utuiset uneni raukeaa
ja tuuli munhaaveeni vie.
Se nostatti tuskan mun rin-
tääni, löi kiivaammmin sydä-
meni. Sinut tahtoisin rinnal-
leni kulkemaan ja veisin sun
Onnelaan. — — —

16.8.35 Eskelinen V.

Kirje heilalta

Kirjeen, jonka sinä kirjoitit sen
panin minä tallelle, ja kuitun-
kin nostan - si kätöit antoo
sydämeni tallelle. Sinä tuns-
si jo myrskyä vain, on aat-
telin, kun aurakseen maajoja ma-
joja ja kinnasta sinä koki er-
kullon, sulle häitä varten rik-
kiä toin

Kirjeen" sain nuo Darmstadtin
se, juna kun so. v. 1880. Raut-
kan - ja satele- että silloin
tätän jätin naiset koto Espan-
jan. Olet kureiden vielä kaimut
muun tuljansa, sen le-
tio. Nuo mielitän v. 1880. Telli-
jo toiset kun kaimas koto
on on vain, minä syysajo vain
nito kätölin

Myrsky kun alas rafi purji-
to, minä pelänyt en allan kaan.
Mulle aurinko paistoi kapi pit-
venkin, kun nuo kirjasi lue
mudestaan. Eivät palmeran-
tain kaimut enää minä vis-
tellet en hyväkkyään enää
tunteut. Sinun kirjasi ai-
no oli kätöissä, se on luki-
sno rikki kulumut.

Mikö kumma sinun päär-
jellä pyöriään sai, että
kätöti en allan kaan!
Että kätöti sinä minä pa-
rempi, vai - sinä tälle ei so-
kummaakaan!
Se ast ollut mulle myr-
kyäiden kisti raukainen,
on ylikäikön ykän rokas-
tan - jo astes kun tukan her-
rau kätöisin toas, minä aton
sinut kuitinkin - - - !

V. J. P. a. tuvarse 12. 9. 35.

Pro. au. Erikellin Västär

Harjoitus

Kun taivas tummuu taas
 etelän ylös ja aallot
 loiskun valtoan dequiniin
 Ym valot kirkkaat loistoo
 tähti-yönsä, aallot soistuu
 soivat yönsä Harjoitus.
 Näin rautamolla ja pal-
 muun alla, sua laumun
 tyttö tyttö rautamolla
 tosin. Pass aallot rautamolla
 soi dequiniin rautamolla, ja
 rautamolla, ylös Harjoitus.

14. 8. 35 Por. au. Iskelina V.

Pois satamasta!

Pää tuulta ja tuuskua laivam-
 me tää, ne uspan jälken rynnä-
 tää, ja sataman laistot ne haak-
 senne ja, hiljalleen häpyen
 hämähän, ja meidat me rautamolla
 suakkeja soi, ne rautamolla myt
 unelmoi
 Näin häpynt an aina muut surra
 me ei, rautamolla aina
 huolit eivät pidi ei, hyp hy.

Laitakaupungin lapsi

Laps' laitakaupungin,
ei pääse toisten iloihin,
sinä kanssasi ain,
käy puute rimmakkain.

Tä kaipailit sanaa hellää,
mökkisi matalaan.

Ei aikaa kenenkään,
ei köyhän lasta lohduttaa.

Res. Au. 28.7.55
K. L.

Kypiset haavat.
(valssi.)

Anna arpistun haavojen alla,
mitä auki ei repiä saa.
Anna muustojen katherain huolla,
koita hiljalleen pois kaik' unhoittaa.
On särkynyt siluni kannel,
mitä kuki on nyt kaihennut
Sen sävel niin hikka ja hella,
jo iäksi on vaimennut.

Kirj. Res. Au. Laasanen K.

Jo syksy synkkä on,
 pois lintuset eläin lintaa.
 Vain karpunen loputon,
 mun rintahauki jää.
 Pois parhaan ystävä,
 vei syksy tultessaan.
 Nün yksen tänne, ännä
 mä hantä ann karppeamaan.

Meidän Maija

Jos kohta täs' päätimme parhain
 ei tös, jo vaiht' on jo vupsia päällä.
 Nün ilpeesti pilkaamme vain,
 vaihtokakin purkilla tällä. Ja
 Etlaunni tuuli se riemurinne kunk;
 kun skoolattiin Maijalle hei!
 Mut' hienumpaan laavaan se vaihtais
 nyt Maijaani hei.
 Tiks' laulau miin kernaasti
 Maijastain jo junnunani ajastain.
 Tämä meidän Maija on foriki
 kerrassaan verrattih jos kinn
 sursemmat laivat siilaapi vain
 püt' emme huoli lain, tiks' vain?

Jos Espanjan rautien me seilat-
 tipiin, vai saakeli mullaiset vinit.
 Ties' ah seipisillä on vihattägi,
 jo kichitew soi tamburinit. Ties,
 seis Danna, vai tuollainen Hanna!
 Nyt poikien tun parra ei.

Maio haapaut jos näytän ja niits
 not kauptan, siin pereli sun
 silloin oi, mutt' lompään hen
 taalla luottaa oi, luo Maijan
 siksi tähden pois. Sillo meidän
 on piki kerrassaan verraton.
 Jos sin suuremmat laivat milaspi
 rann, sit' enne huoli laiv, Eikö vai?

Maio pihkaadunin prussissaan
 pörrättäseen, niin kummi kummi
 kastrullin kyllä. Hän tahtoi nimen
 prussiksi sen perilleen, mutt'
 pumetar taaskin nimen kyllä.
 Kas niin tuli kammibaalit, nimen
 paistokseen tahtoivat kääri.
 Mutt' niin oli minä kakkki, sillo
 kymmenen oli kuokki, kun ne
 maistoi nimen myrkistoin' sai.
 Näin valhetta pelkää täällä lompki
 vain suo, siksi paimen taas Maijan
 luo. Sillo meidän Maija on piki
 kerrassaan verraton, jos sin suuremmat
 laivat joutaakki näin Eit' en nää
 huoli laiv - Eikö vai?

Kiviniemi 19/4-35. Järkäri Kerttunen Les.
 Diekasto.

Lumojen maa.
 VALSSI.

Tuo lumojen maa, joka kiihtoo
 loihduillaan
 On Intian maa, jota en vo
 taa. Mis luo Kangasien illai
 käy neitoset silloin
 Niih huulla he saa, sodan
 laulun rakkaan Inti, lla pieni
 na kuu
 tää, silloin
 alkeen jaa.

in valtaa kaptee-
 suomalaisen mosat-
 tään kuiskaa tyttö
 itse keuraalunkaan
 Yksi su nähkää

Yököhän on syksyinen yö,
myrsky niin kaurana työ.
Nä kuuluu kuin ympärilläin
louvit vaivai.

O. Kun vireinen kammattava laulu
käsissä soi.

Paisa vähäinen matka on tää,
Mutt. koka armasta nää.

Kymmen'ö unelmat kaikki kukaan
maistaa rauhaa.

Näin valheesta kukaan meidänki jo saa.

Näin suo, ~~muu~~
suo. Sillä

kenraalilla
lavit oisaa
ruski lain -

Kiviniemi

Marssilaulu.

Uljaa, nuori olen soturi, enkä
mukkaan vattakunnan suurin lais-
kuri. Ensimmäinen olen lemmes-
sä sekä rauhan aikana ja sodan
melskeessä. - Onhan mulla pieni
sievä tyttönen, joka mulle vaina
tuopi sukkosen. Ja aina kun
sukkaa antaa pika staa, silloin
siinä kenraalittin jälkeensä.

2. Vaikk' ei oohkaan vattaa kaptee-
nin, onhan arvo suomalaisen mosat-
kamparin. Sentään kuiskaa tyttö
mulle näin, ei hän itse kenraalunkaan
vaihtais lempettin. Yks' on nähkään

jot si herrat mahtavat, tiedä juna-
huia sotamiehet halvimmat. Tamm-
lehdessä arvot unhoittuu, toisenlaiset
tongut raatii meidän suu.

Kirjiniemi 18. 7. 1935

Jääkäri Luttanen U.

Mitä annui nä pienet

Mitä annui nä pienet, me
kuntakun kaipaam
Vaikka on tiedä kyllätkö
non ja muuten nä rauhaa turkissa annu

siemätkö ehkä kukaan elon
myöskynen meidän
Päi kukaan kukaan
meidän kukaan meidän

Vaan kukaan annu rantoja
rauhaa kukaan kukaan
Häijä kukaan kukaan
kukaan kukaan

Kovero 8. 4. 1934.

Tähtien valossa

Tähtiterhain tuollopuolen matkan
määrä hämmöttöä
Tusket elon sumut mainit es-
tös valsin pyrkisö (kulkisö)

Tuonne toivaan valsin tusket,
auvelliiten haunville
Viitto haun kulkutulet,
kutravasti kulkisö

Hetkes' valo himmeämpi,
johtotähti matkojan
Ajistaa taas jo kirkkakaan min,
hölvetös pilvien

Sumut tuskein, epäilysten
Viivat tulet elämän
Harhaan johtais', tähtis rullto,
toivan tultto saunuttö

Vaikka kulkee kourastellen, steen-
pää vain kuiturkein
Tähtitoivaan ikivalot, kirkkakaan min
jo kinnultö.